

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

9 JANUARI 1959.

WETSONTWERP
tot wijziging van artikel 138 van het Wetboek
van Strafvordering.

VERSLAG
NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE JUSTITIE (1), UITGEBRACHT
DOOR HEER LEFÈRE.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De tekst van het enig artikel valt wat zwaar om te lezen. Bij nadere ontleding blijkt nochtans dat hij goed de bedoeling van zijn opstellers weergeeft.

Hij beoogt het oplossen van de gedingen, voortspruitende uit verkeersongevallen, te bespoedigen door konflikten van bevoegdheid te vermijden en de bevoegdheid van de politierechter uit te breiden.

In de regel is de politierechter niet bevoegd om kennis te nemen van de in de artikelen 418 en 420 van het Wetboek van Strafrecht omschreven wanbedrijven, namelijk onvrijwillige slagen en verwondingen. Hij is daartoe wel bevoegd wanneer ingevolge aanvaarden van verzachtende omstandigheden de zaak door de Raadkamer naar de politierechter uit te breiden.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Moyersoen.

A. — Leden : de heren Charpentier, Counson, De Gryse, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Fimmers, Herbiert, Hermans, Lebas, Lefèvre, Lindemans, Robyns, Smedts. — Deruelles, Hossey, Housiaux, Mevr. Lambert, de heren Merlot, Messine, Pierson, Terwagne, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — de heren de Looze, Janssens.

B. — Plaatsvervangende leden : de heren Cooreman, De Schryver, Gaspar, Gendebien, Kiebooms, Lefèvre (Th.). — Craegbeckx, Fayat, Mevr. Fontaine-Borguet, de heren Tielemans, Vangraefschepe. — Jeunehomme.

Zie :

104 (1958-1959) — N° 1.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

9 JANVIER 1959.

PROJET DE LOI
modifiant l'article 138 du Code d'Instruction
criminelle.

RAPPORT
FAIT AU NOM DE LA
COMMISSION DE LA JUSTICE (1),
PAR M. LEFÈRE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le texte de l'article unique de ce projet est malaisé à lire. Toutefois, à l'analyse, il semble exprimer parfaitement les intentions de ses auteurs.

Il vise à accélérer le jugement des affaires relatives aux accidents de roulage en évitant les conflits de compétence et en élargissant la compétence du juge de police.

En général, le juge de police n'est pas compétent pour connaître des délits prévus par les articles 418 et 420 du Code pénal, notamment les coups et blessures involontaires. Toutefois, il est compétent lorsque, en raison de circonstances atténuantes, la cause est renvoyée par la Chambre du Conseil devant le juge de police.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Moyersoen.

A. — Membres : MM. Charpentier, Counson, De Gryse, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Fimmers, Herbiert, Hermans, Lebas, Lefèvre, Lindemans, Robyns, Smedts. — Deruelles, Hossey, Housiaux, Mme Lambert, MM. Merlot, Messine, Pierson, Terwagne, Mme Vanderveken-Van de Plas. — MM. de Looze, Janssens.

B. — Membres suppléants : MM. Cooreman, De Schryver, Gaspar, Gendebien, Kiebooms, Lefèvre (Th.). — Craegbeckx, Fayat, Mme Fontaine-Borguet, MM. Tielemans, Vangraefschepe. — Jeunehomme.

Voir :

104 (1958-1959) — N° 1.

Het kan nu gebeuren dat in eenzelfde verkeersongeval twee of meer partijen betrokken zijn, die misdrijven van verschillende aard hebben gepleegd. B.v. de autobestuurder X is gekwetst uit de botsing gekomen en de auto-bestuurder Y heeft alleen stoffelijke schade opgelopen. Wanneer X alleen voor de politierechter is gedaagd door het Openbaar Ministerie wegens overtreding van het verkeersreglement dan moet X — wil hij zijn kans op volledige schadevergoeding handhaven — een rechtstreekse dagvaarding inleiden tegen Y en dit vóór de korrektionele Rechtbank, die alleen bevoegd is omwille van het bestaan der verwondingen opgelopen door X.

In de huidige stand van wetgeving ontstaat een konflikt van bevoegdheid dat aanleiding kan geven tot regeling van rechtsgebied door het Hof van Cassatie in toepassing van artikel 526 van het Wetboek van Strafvordering.

Het kan zich voordoen dat in hetzelfde verkeersongeval beide autobestuurders gekwetst zijn, dat slechts de eerste wordt vervolgd en dat zijn zaak wordt aanhangig gemaakt vóór de politierechter ingevolge aanvaarden van verzachttende omstandigheden door het onderzoeksgerecht. Wanneer in dit geval de tweede autobestuurder een rechtstreekse dagvaarding wil inleiden moet hij dit doen voor de korrektionele Rechtbank en opnieuw ontstaat een konflikt van bevoegdheid.

Door de nieuwe tekst zal de politierechter bevoegd zijn om kennis te nemen van de wanbedrijven omschreven in artikels 418 en 420 van het Wetboek van Strafrecht, wanneer de slagen of verwondingen het gevolg zijn van een verkeersongeval en mits deze wanbedrijven samenhangen of een ondeelbaar geheel vormen met sommige andere welpoalde misdrijven, die reeds bij de politierechter aanhangig gemaakt zijn.

Deze andere misdrijven zijn :

1º De misdrijven die onder dezelfde strafbepalingen vallen, dus de in artikel 418 en 420 van het Wetboek van Strafrecht omschreven wanbedrijven en die reeds naar de politierechter werden verwezen door het onderzoeksgerecht overeenkomstig artikel 4 of 6 van de wet van 4 oktober 1867 op de verzachttende omstandigheden.

2º De misdrijven die vallen onder de wetten of verordeningen op de verkeerspolitie en die bij de politierechter reeds aanhangig zijn gemaakt.

Het is wel begrepen dat de politierechter bevoegd zal zijn de bij artikelen 418 en 420 voorziene correctionele straffen uit te spreken.

Het enig artikel van het ontwerp is eenparig aangenomen.

De Verslaggever,
F. LEFÈRE.

De Voorzitter,
L. MOYERSOEN.

Or, il se peut que dans un même accident de roulage sont impliquées deux ou plusieurs parties ayant commis des délits de caractère différent. Exemple : l'automobiliste X a été blessé dans la collision, alors que l'automobiliste Y n'a subi que des dégâts matériels. Lorsque X n'est cité devant le juge de police par le Ministère public que du chef d'infraction au règlement de roulage, il devra — s'il veut sauvegarder ses chances d'indemnisation totale — citer directement le conducteur Y devant le tribunal correctionnel, qui est seul compétent en raison des blessures encourues par X.

Dans l'état actuel de la législation, il naît un conflit de compétence, qui peut donner lieu à règlement de juges, par la Cour de Cassation, en application de l'article 526 du Code d'instruction criminelle.

Il se peut également que, les deux conducteurs ayant été blessés dans un accident de roulage, l'un d'eux seulement soit poursuivi et que sa cause soit contraventionalisée en raison de l'admission de circonstances atténuantes par le juge d'instruction. Lorsque, dans ce cas, l'autre conducteur veut introduire une citation directe, il devra le faire devant le tribunal correctionnel, ce qui donne naissance à un nouveau conflit de compétence.

En vertu du nouveau texte, le juge de police sera compétent pour connaître des délits prévus par les articles 418 et 420 du Code pénal, lorsque les coups ou blessures sont le résultat d'un accident de roulage, et à condition que ces délits soient unis par un lien de connexité ou d'indivisibilité à d'autres infractions bien déterminées, dont le juge de police est déjà saisi.

Ces autres infractions sont :

1º Les infractions aux mêmes dispositions pénales, donc les délits prévus par les articles 418 et 420 du Code pénal et qui ont déjà été contraventionalisés par le juge d'instruction conformément à l'article 4 ou 6 de la loi du 4 octobre 1867 sur les circonstances atténuantes.

2º Les infractions aux lois et règlements de la police du roulage, dont le juge de police est déjà saisi.

Il est bien entendu que le juge de police sera compétent pour prononcer les peines correctionnelles prévues par les articles 418 et 420.

L'article unique du projet a été adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,
F. LEFÈRE.

Le Président,
L. MOYERSOEN.